

Paraules per la Pau

Full informatiu Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau núm. 65 febrer 2007

Miles de personas se manifiestan en Zaragoza contra la creación de una base de espionaje de la OTAN

La contestación social crece al mismo ritmo que la desinformación que siembran la organización armada, el gobierno español y el PSOE

AGENCIAS/insumissia

Zaragoza | Miles de personas (más de 10.000, según los cálculos de las organizaciones convocantes) se manifestaron el 21 de enero a mediodía por el centro de Zaragoza, por segunda vez en poco más de tres meses, bajo el lema "Por un cultura de la Paz. Hace 20 años y ahora: OTAN no, bases fuera".

La manifestación, convocada por las organizaciones y colectivos agrupados en torno a la Plataforma contra la OTAN, partió desde el Edificio Pignatelli, sede del Gobierno aragonés, transcurrió sin incidentes, y finalizó en la Plaza del Pilar.

Uno de los portavoces de la Plataforma contra la OTAN, José Ramón López, indicó que el mensaje de la manifestación es "transmitir el creciente rechazo social ante la posible instalación de la base militar de la OTAN", porque "creemos que, por una parte, no traerá los beneficios que nos argumentan de manera difusa los responsables políticos de Aragón y Zaragoza, y porque creemos que una ciudad que tiene el título emblemático para la cultura de la paz debería invertir sus recursos humanos y económicos en sectores civiles que promovieran la paz y los derechos humanos".

Una imatge de la mani

"Cortina de humo"

"En estos momentos el Gobierno de Aragón y el Ayuntamiento de Zaragoza no tienen nada ante la mesa, porque si tuvieran algo claro ya lo hubieran expuesto, como el número de empleos, entre otras cosas. Todo es una cortina de humo para encubrir lo que es realmente, una instalación militar", resaltó José Ramón López. El portavoz de la

Plataforma contra la OTAN consideró también que "los empresarios deberían saber, porque hay estudios serios sobre el tema, que cualquier inversión de este tamaño en el sector civil crearía muchísima más riqueza local y más puestos de trabajo que la base".

Por su parte, el presidente de la FABZ (Federación de Asociaciones de Barrio de Zaragoza), Miguel Ángel Mallén, recordó que "Zaragoza tiene una mención muy importante concedida por la UNESCO, "Ciudad de la Paz", y desde la Federación queremos impulsar este espíritu". "En estos momentos estamos constreñidos, tenemos estamentos militares, campos de tiro y el que la OTAN plantee poner esta base de espionaje, todavía va constreñir aún más el desarrollo de la comunidad". Ante la postura a favor de la instalación de la base que mantienen PSOE, PAR y PP, y las dudas de UGT, el presidente de la FABZ dijo que "cada uno hace sus propias valoraciones", pero lo que no nos parece bien es la poca información que tenemos los ciudadanos", y "con lo importante que es el tema tendríamos que tener un debate ciudadano mucho más amplio que hasta la fecha ha sido nulo", añadió.

Materials per la Pau

Pilar Palacio

Mujeres en pie de Paz

Carmen Magallón
Ed. Siglo XXI, Setembre
2006, Madrid
320 pàgines
18,00 €

No és la primera vegada que des de la Coordinadora ens volem fer ressò dels moviments per la pau liderats per dones. Tampoc seria la primera vegada que voldríem remarcar que les dones no són pas més pacífiques que els seus companys homes. Però sí sabem que la trajectòria d'uns i altres per la vida, ens ha portat a representar uns papers específics i contraris, sovint al servei de les estructures de poder i més enllà de les diferències culturals i geogràfiques.

Des d'aquest punt de partida, Carmen Magallón, doctora en físiques i vinculada com a directora a la Fundació Seminario de Investigación para la Paz (centre Pignatelli de Saragossa), comença a escriure aquestes pàgines. En elles va desmicolant les primeres iniciatives individuals de dones que han denunciat la guerra. El resultat és una acurada radiografia de moviments diversos, que han posat l'accent en la vinculació d'aspectes quotidians de la vida i la necessitat d'aturar la violència de les guerres com a principal amenaça a la humanitat i la cultura.

Aquest és per fi un document aglutinador de ben bé totes les experiències que conformen la història de la pau amb les dones com a protagonistes. Tot i ser un llibre gruixudet i que no descuida el pensament teòric, és de lectura dinàmica. Cada capítol ens incita a continuar el passeig per cada una de les experiències, entenent l'evolució, fortaleces i debilitats, d'aquests moviments, i posant a la llum històries que formen part de la Història dels Moviments per la Pau al món

Paraules nues per la pau Rebeca Tomas

Baring Witness és, en paraules d'una de les seves fundadores, una força que vol canviar el món i acabar amb el cicle de violència i guerra entre els pobles.

No és coincidència que la història de Baring Witness, la traducció de la qual seria "donant testimoni", comencés amb dones. La guerra sembla ser una invenció masculina. Durant milers d'anys els homes han estat condicionats a respondre a les confrontacions i les amenaces amb violència, mentre que la manera femenina de resoldre els conflictes ha estat mitjançant el diàleg i la negociació, el compromís i l'amabilitat. A la nostra societat, majoritàriament regida per homes (però a la qual també hi trobem dones contaminades per l'afany de poder i utilitzant les mateixes armes masculines), la guerra s'ha convertit en un hàbit... que es pot trencar.

Aquesta ONG va decidir despullar-se en pro de la justícia i la pau, utilitzant l'arma més poderosa de les dones, el poder del femení que és alhora la imatge de la vulnerabilitat, per tal d'obrir els ulls als líders polítics. Des que al

novembre de 2002 un grup de 45 dones van escriure la paraula PEACE amb els seus cossos nus, un total de 170 accions pro-pau amb homes i dones nus o vestits han tingut lloc a EUA i la resta del món. Aquestes accions, que han contagiats a d'altres moviments de protesta, queden immortalitzades en fotografies amb molt bona acollida als mitjans, una eina crucial per a informar, educar, crear opinió i sensibilitzar.

El poder del femení no està restringit només a les dones. És per aquesta raó que el moviment compta amb la participació tant d'homes com de dones i nens. El Baring Witness s'ha convertit en una eina política global que permet a les dones donar el primer pas per iniciar el canvi d'una societat violenta a una de col·laboració i no agressió i compartir aquesta voluntat amb la resta de la humanitat mitjançant convocatòries a la seva web. El grup està elaborant també un audiovisual i organitzant una exposició.

www.baringwitness.org

Recordeu que per contactar amb la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau ens podeu trobar cada primer diumenge de mes a Paraules per la Pau i cada dilluns, a les 8 del vespre, a Rambla Nova, 97-2n També ens podeu enviar un email a tgnapau@tarragona.tinet.org o trucar al 977221458 (hi ha contestador).

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 2.5 Espanya

Sou lliure de: copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra fer-ne obres derivades Amb les condicions següents:

Reconeixement. Heu de reconèixer els crèdits de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Compartir amb la mateixa llicència. Si altereu o transformeu aquesta obra, o en genereu obres derivades, només podeu distribuir l'obra generada amb una llicència idèntica a aquesta.

Accions Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau - 2006

L'any 2005 va acabar amb una "polèmica" entre l'alcalde Nadal i la Coordinadora arran de l'arribada d'un nou vaixell de guerra, l'**USNS Laramie**. L'alcalde s'acuità a trucar un membre de la Coordinadora per "queixar-se" perquè "no denunciàvem l'arribada de vaixells de guerra des de la presa de possessió del "tripartit" i per manifestar que volia signar contra la presència dels vaixells de guerra, responsabilitzant-ne els partits que formaven el tripartit, presents a l'Autoritat Portuària. També assegurà que acudiria al Paraules per la Pau del mes de gener per tal de signar. Es succeeixen declaracions als diaris per ambdues bandes. El 28 i 30/12/2005 es publica l'article de Josep Maria Yago, "Miracle, "cuento" o broma de nadal" en què, després de recordar el posicionament de la Coordinadora contra l'**USNS Laramie**, es reclama coherència a l'alcalde per fer coincidir les seves recents declaracions amb la pràctica i fets que ha protagonitzat des de 1997. També es publiquen cartes al director d'Amadeo López, crítiques amb la visita i amb la incoherència de l'alcalde.

L'1 de gener es celebrà el **primer Paraules per la Pau de l'any 2006** sense la presència, com era previsible, de l'alcalde. La Coordinadora es desmarca del tema amb un comunicat rebutjant "polèmiques estèrils en les quals l'alcalde és un expert". Poques setmanes després l'alcalde rebia la visita d'un contraalmirall de l'armada espanyola.

La Coordinadora participa en una de les taules rodones de les **Jornades sobre el moviment per la pau a Catalunya** organitzades pel programa per a la creació de l'Institut català Internacional de la Pau (10, 11 i 12/2/2006), parlant de la Coordinadora i posant un punt de debat sobre la "institucionalització" del moviment per la pau. La taula tractava de campanyes actuals i alternatives de defensa i hi participaven, a més, Justícia i Pau, Fundació per la Pau, Intermon Oxfam i Forces de Pau no violentes.

Després de reunions amb altres col·lectius i organitzacions polítiques i sindicals, entre el 3 i el 18 de març, vam recordar el **tercer aniversari de l'agressió contra Iraq** amb concerts, passi de documentals sobre la resistència a Israel i Palestina i tertúlia amb Avi Mograbi així com amb accions descentralitzades (Gent del Casal Sageta de Foc pinta un mural en un mur d'una obra en el carrer August, la Coordinadora "clausura" la delegació del Ministerio de Defensa a la Rambla Vella de Tarragona, posant un parell de plafons, simulant murs de maons davant la porta, sobre els quals es va pintar "cap exèrcit defensa la pau", i

cercavila de l'agrupament escolta Alverna). Finalment, el dia 18 es celebra una manifestació a la que acudeixen unes 350 persones que faran un llarg recorregut des de l'estàtua dels despulats cap a la Plaça Imperial Tàrraco, Prat de la Riba, Unió, Rambla, Portalet i Plaça la Font. Bona part del qual sota la pluja.

El 06/08/2006 a Paraules per la Pau, tenint en compte l'**aniversari del bombardeig d'Hiroshima i Nagasaki** i en el marc de la "**crida global d'accions no violentes de resistència civil per l'acabament de l'ocupació a Iraq**", decidim juntar Iraq, Palestina, Líban i Hiroshima amb un taller de "fanalets de paper". A la nit, dipositem els fanalets encesos a la Font del Centenari. L'Ajuntament, membre de "**Majors for Peace**", no recorda l'aniversari.

Per **Santa Tecla, amb ocasió de la baixada de l'àliga**, 21/09/2006, es desplega, des del Pretori romà, amb la plaça del Rei plena de gom a gom, una gran pancarta contra la presència de vaixells de guerra al port de la ciutat.

El mes de setembre va deparar un Paraules per la Pau especial, dedicat a Joan Brossa amb la preparació de diferents "**accions brossianes**": streptese, del dret i de l'inrevés, d'un militar, poemes/accions visuals, etc. que, posteriorment s'enviaren per a la seva incorporació a la web del Taller del Sol en el marc d'una convocatòria d'**accions mínimes brossianes**.

En els mesos de novembre i desembre es desenvolupà la **campanya contra la joguina bèl·lica** amb la preparació i difusió de 1.200 díptics informatius.

També al llarg de l'any, com no, **dotze concentracions de "Paraules per la Pau"** del primer diumenge de mes i 12 números, més dos extres, del **Full Informatiu** (que aquest any 2006 va canviar el format). A les concentracions han predominat les actuacions musicals i també hi ha hagut algun recital poètic, l'exposició dels cartells presentats en el concurs per triar el cartell de la campanya d'Objecció Fiscal, el taller de fanalets de paper (aniversari Hiroshima), les "accions brossianes" del mes de setembre i l'intercanvi de llibres per dibuixos i joguines bèl·liques del mes de desembre..

Durant l'any 2006 la Coordinadora ha estat present en diferents notícies en **mitjans de comunicació** i ha publicat diferents articles i/o cartes al director.

Pel que fa **vaixells de guerra**: durant aquest any tenim constància de la presència a Tarragona, a banda del vaixell del contraalmirall que visità l'alcalde a l'Ajuntament, de tres vaixells de guerra (el submarí de l'armada espanyola **S63 Marsopa**, el destructor dels EUA **USS Arleigh Burke** i el vaixell escola de la marina de guerra italiana **Palinuro**). Cal

remarcar que amb motiu de la visita del submarí hi va haver gestions perquè alumnes de diferents centres escolars el visitessin. Per altra banda en el cas de la visita del Palinuro, per primer cop, un vaixell de guerra arriba invitat per l'Autoritat Portuària, contradint així les declaracions del seu president en el sentit que els vaixells de guerra no els porta l'APT sinó la Comandància de Marina. En el cas del submarí vam preparar un comunicat conjunt amb els sindicats USTEC, CGT, Fed. Ensenyament de CC.OO. i FETE UGT i, com no, ens presentarem al moll de costa amb pancarta i octavetes. Amb motiu de la visita del destructor prepararem un parell de pancartes a la Rambla Nova i vam distribuir octavetes informatives. Posteriorment, les pancartes es van penjar davant el vaixell. Finalment, el dia en que el Palinuro oferia una recepció a les autoritats vam acudir amb pancarta i octavetes davant el vaixell tenint ocasió de "saludar" el regidor de... cultura! de l'Ajuntament de Tarragona que acudia en representació de la corporació.

Al llarg de l'any ens han visitat, en més de mitja dotzena d'ocasions, les **furgonetes de reclutament de l'exèrcit espanyol**. En totes les ocasions hem acudit amb pancarta i octavetes informatives per instal·lar-nos al seu costat. També en totes les ocasions, els militars, a més de filmarnos, fotografiar-nos, seguir-nos, etc., han avisat tots els cossos policials que han pogut (policia nacional, mossos d'esquadra, Guardia Urbana...) amb la qual cosa hem estat interpellats, coaccionats, identificats i, fins i tot en una ocasió, conduïts a la Comissaria per una dotació de la Guardia Urbana.

Durant el 2006 també hem tingut constància del **pas per Tarragona de trens carregats amb material militar**, arran d'unes maniobres a la base de Sant Gregori.

Objecció fiscal: En el marc de la campanya d'Objecció Fiscal a les despeses militars vam participar a l'Assemblea de Catalunya d'OF a on es va preparar cartells, postals, guies i altres materials. Posteriorment, hi va haver roda de premsa per presentar la campanya, una performance davant d'Hisenda, el 9/5/2006, el "show dels pressupostos", representant la transmutació de diners per armament a càrrec dels pressupostos de l'Estat i, finalment, el 17/06/2006 un lliurament col·lectiu de declaracions de renda amb objecció fiscal a Hisenda. El fet que estiguessin tancades les oficines ens feu desplaçar amb la pancarta fins a la subdelegació de govern, a la Plaça Imperial Tàrraco, on vam lliurar les instàncies en el Registre General.

Perles

- Giuliani, 1990, Nova York: "els escombrarem dels carrers"
- Aznar, 2000, Madrid: "els escombrarem dels carrers"
- Rajoy, 2001, Madrid: "erradicar físicament dels carrers"
- Sarkozy, 2005, París: "neteja els barris de xusma"
- Fernández Díaz, 2005, Barcelona: "desokupem Barcelona d'okupes"
- Joan Clos, 2006, Ciutat Vella, Ordenances del Civisme
- Joan Miquel Nadal i Male, 2005, Tarragona: (en el transcurs d'una entrevista) "l'exèrcit és imprescindible per garantir la pau", "estic orgullós que els marines es passegin per la ciutat", "si em dieu militarista jo us diré imperialistes".
- Joan Miquel Nadal i Malé, 2006, Tarragona: "Ordenança general de convivència ciutadana i ús dels espais públics i articles que resten vigents de les ordenances de policia i bon govern, de neteja pública i de medi ambient"

En el PxP d'aquest primer diumenge de febrer comptem amb la col·laboració de la cantautora Meme.

màxim comú múltiple

Romà Solé

D'ANOETA A AH NO, ETA

En una entrevista a La contra, de l'amic Amiguet, George Moustaki dona fe d'un seguit de traïdors. Anomenen a Gorbachov, el propi Suárez, que es va saber remoure des del Movimiento, De Klerk a la Sudàfrica de l'apartheid. Siguin o no sants per a la devoció, cal reconèixer que van tenir el mèrit de sortir-se'n del guió. Que tal com estan les coses, no deixa de tenir interès. Israel, per exemple, n'espera un, de traïdor, segons l'alexandrí.

Ara que un atemptat i dues morts han fet trontollar el procés de pau a Euskadi, enyoro aquesta plasticitat política pròpia dels traïdors, cansat de les cares de pòquer que durant dècades han posat imatge al conflicte. Em ve altre cop Moustaki, quan canta "Au poker, à la guerre, je passe / Déserteur ou tricher, moi je passe". Desertor, sí, una altra cara de la traïció a reivindicar. Per continuar fent repàs del francès del batxiller, Boris Vian ens fa l'ullet, amb la magnífica carta de Le déserteur dirigida a 'moisieur le président'.

Volia argumentar que, potser, des de la corol·la abertzale també caldria una febre de traïció i de deserció. Però també sé que si n'han hagut no han estat decisives. El gruix no ha deixat de parapetar-se, per activa, i sobretot per passiva, en l'estratègia bel·licista. Fins i tot

des de terrenys polítics més democrata-cristians, més aranistes.

Està clar que el procés de pau ha de passar per un demorat acostament de presos; per a que la justícia abandoni l'acarnissament a mida, com ara amb Juana de Chaos; per no tornar a la guerra bruta des de les clavegueres de l'Estat (ara que ens arriben confirmacions sobre com s'ho muntaven policies lleialistes a Belfast); per a que l'electorat pugui votar a la seva opció política, etc.

Però també cal donar un nou èmfasi a la proposta expressada per Otegui el novembre de 2004. D'Anoeta a Ah no, ETA. Deixant ben clar que el compromís "s'ha de desenvolupar necessàriament en absència de qualsevol tipus de violència". Algun pas tímid s'acaba de fer.

PD: Per cert, Le déserteur acaba dient: "Ma décision est prise. Je m'en vais déserteur. Que je n'aurai pas d'armes, et qu'ils pourront tirer". Doncs bé, Vian no havia fet un final tan edulcorant -no era precisament el seu estil-, sinó aquest altre: "que je tiendrais une arme et que je sais tirer", tot i que va acceptar la modificació de Marcel Mouloudji. Aquesta anècdota, que sembla contradir el meu argumentari, serveixi ja com el meu exercici de traïció.

Manifest "Paraules per la Pau"

Tarragona acull regularment en el seu port vaixells militars de l'OTAN sense cap control sobre el seu tipus d'armament i amb la possibilitat que alguns siguin de propulsió nuclear.

L'Alcalde de la ciutat, Joan Miquel Nadal, i el President de l'Autoritat Portuària, Lluís Badia, han realitzat força gestions amb autoritats militars a Washington per tal que Tarragona esdevingui seu logística dels vaixells de la VI Flota dels EE.UU.

Els arguments per explicar aquestes gestions s'han basat en suposats beneficis econòmics per a la ciutat, han donat pas a d'altres que ens presenten els vaixells de guerra com a garants de dubtoses operacions "humanitàries", i, més endavant, als que fan referència a "obligacions derivades de convenis bilaterals entre Estats"; tot barrejant-ho amb l'espectacle de veure màquines

flotants sofisticades o comèdies propagandístiques sobre voluntariosos marins que fan tasques socials. Finalment, la experiència dramàtica de pobles oprimits com l'iraquí i l'afganès -convertits en víctimes de "danys col·laterals"- mostra la crua realitat i fa caure la disfressa: els vaixells i els seus tripulants no són més que eines de matar.

Les escales que, fins el moment, feien les embarcacions estaven considerades de rutina, utilitzant els serveis portuaris per aprovisionament i per fer les reparacions que consideraven adients, a banda d'operacions més opaques que, clar està, no transcendeixen. En aquest sentit, i com a exemple, aquest estiu (després que passés) els diaris ens informaven de transports de tropes utilitzant port i aeroport del Camp de Tarragona.

La presència dels vaixells de la VI Flota dels

EE.UU. i de l'OTAN no ens agrada pel que suposa de militarització de la ciutat; per la nostra disposició a viure sense la protecció dels armaments; perquè no creiem en la força per a vèncer sinó més aviat en el diàleg per a convèncer; i per la manca d'informació i el secretisme inherent a la lògica militar que, a més, comporten riscos importants per a la població. Pensem que la Pau i la seguretat dels nostres familiars, amics i veïns són massa importants per deixar-les en mans dels polítics professionals que sovint només es preocupen d'aconseguir quotes de poder per posar al servei dels seus interessos personals o de grup.

Si creus que tens alguna cosa a dir vine cada primer diumenge de mes a les 12 h a la Plaça de la Font a

Paraules per la Pau